

A SZITAKÖTŐ

*Rokkant fűz borul a folyóra,
vízen landol a szikkadt levél.
Maga a csónak és a vitorla,
lengé lelkével bajmol a szél.*

*Kék szitakötő száll a levélre,
precízen ölő kis légi vadász.
Ha szúnyog, apró legyecske lennék,
látására kitörne a frász.*

*Nyugi, nyugton az öldöklő ösztön.
A potrohvég kényesen alámerül,
hogy a petéknek ágyat keressen,
s árad a derű már féktelenül.*

*De megfeneklik a pille csónak,
mint ama bárka a bazalthegyen.
Utasa felszáll, így látja jónak,
nem köti ígéret, engedelem.*

*Csak az embernek mérve az útja,
kordában nyelve, pányván szíve.
Mentsége, hogy még megvan a lelke,
s küldheti vágyainak elibe.*

*Ősz a tavasszal nem jöhet össze:
köztük a nyár meg köztük a tél.
Balga alapoz házat a löszre,
ki szerelme lázában félrebeszél.*

*Lám, mily eszelőst gondolok én is:
óhajtom vissza a szitakötőt.
Tündéri párja hogyan lehetnék,
át hogy verhetném e ribanc időt?*

KIALVÓ GLÓRIA

*A dombok alján
megült az este,
friss kutyatejben
áztatta lábát,
s morfondírozott:
Éj-anyja rest-e,
vagy csak kíméli
hektikás hátát?*

*Holott főzhetné
már azt a szurkot,
Hold lánya hadd
menne vele öltre,
ne csak farával
forogjon folyton,
s tegyen magasról
a fekete földre!*

*Dagadt keblében
becsület semmi,
s nem lát a felhők
rongyain túlra.
A szél kialvó
glóriát himbál,
s az évszakok szíve
bekopog újra.*

*A Földnek annyi.
Igaz, megrontott
méhében még csak
magzat a bosszú.
De ha a cián-
kapszula roppan,
a csend uralma
hosszú lesz, hosszú.*

ATTÓL FOGVA

(In memoriam Oláh János)

*Nézd, a világ hogy besárgult,
a tél mily hirtelen ránk tört.
De szeretet fénye támad,
s nem emel fagyra az ág tört.
Tigris az őzet, mint kölykét,
beteges ösztönnel nyalja.
Csak a fekhely kegyetlen,
s a léleknek érdes az alja.*

*Lám, most az ég is színt váltott:
a fellegek felvonulóban.
Megindul Mária s József
a harangig érő hóban.
S jönnek az örök Kilencek,
a verskút hogy ki ne apadjon,
a falanxba állt poharakba
a Gazda szép borokat adjon!*

*Jaj, hogy már nem ihatsz, János,
a halál bevarrta szádat,
de szemed már látta a listát:
mint következünk utánad.
Így várunk a Születendőre,
kinek elpazaroltatik vére,
s attól fogva a hunok
felmentő seregére.*